

**Către: MINISTERUL DEZVOLTĂRII REGIONALE ȘI ADMINISTRAȚIEI PUBLICE
(MDRAP)**

În atenția: domnului Paul Stănescu, Viceprim-ministru, Ministrul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice

Referitor: H.G. nr. 363 din 14 aprilie 2010 privind aprobarea standardelor de cost pentru obiective de investiții finanțate din fonduri publice

Stimate domnule Viceprim-ministru,

Ordinul Arhitecților din România (OAR) a luat act de decizia Guvernului de a renunța la activitatea *Grupului de lucru interministerial pentru simplificare administrativă, creșterea gradului de absorbție, a eficienței și impactului implementării fondurilor europene structurale și de investiții*, constituit prin Decizia nr. 120 din 1 martie 2018. Reamintim că în cadrul activității Grupului de lucru din luniile aprilie-mai 2018, coordonatorul acestuia, domnul Tudor-Bogdan Rogin, consilier de stat în cadrul aparatului propriu de lucru al prim-ministrului, a anunțat că printre măsurile de simplificare avute în vedere se numără și abrogarea H.G. 363/2010 privind aprobarea standardelor de cost pentru obiective de investiții finanțate din fonduri publice.

OAR a susținut în repetate rânduri necesitatea abrogării H.G. 363/2010, atât cu ocazia participării la ședințele acestui Grup de lucru, în calitate de invitat, cât și prin intermediul punctelor de vedere scrise transmise anterior către Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice (MDRAP). **Reiterăm pe această cale, poziția OAR privind necesitatea renunțării la standardele de cost și continuarea demersului inițiat de Grupul de lucru pentru simplificare, din următoarele considerente:**

1. Standardele de cost prevăzute de H.G. nr. 363/2010 nu mai corespund nevoilor actuale ale pieței construcțiilor. Deși art. 4 din această hotărâre de Guvern prevede necesitatea ca standardele de cost să fie actualizate periodic sau ori de câte ori este necesar, în funcție de evoluția progresului tehnic și a prețurilor resurselor specifice în domeniul construcțiilor, acest lucru nu s-a întâmplat din anul 2011. De altfel, însăși modalitatea de stabilire a acestor standarde de cost prin hotărâre de Guvern nu permite actualizarea lor în timp util, în funcție de evoluția pieței.
2. În stabilirea ponderii serviciilor de proiectare din costul total al unui proiect de investiții, este necesară o abordare diferențiată în funcție de tipul investiției avută în vedere. Stabilirea unui singur plafon maxim al costurilor de proiectare, nediferențiat pe criterii precum tipul de investiție (de ex.: în domeniul sanitar, învățământ, turism etc.), complexitatea și amplitudinea acestaia, poate conduce la fixarea arbitrară a unor costuri de proiectare necorelate cu volumul și complexitatea activității și cu competențele necesare prestării serviciilor respective. O astfel de abordare riscă să mențină subfinanțarea acestei activități, cu consecințe negative asupra calității serviciilor de proiectare a investițiilor publice.
3. Deși potrivit art. 2 din H.G. nr. 363/2010, standardele de cost „**constituie documente de referință cu rol de ghidare** în promovarea obiectivelor de investiții, finanțate din fonduri publice, similare din punct de vedere tehnic cu obiectivele de referință prezentate în standardele respective”, practica a demonstrat că aceste standarde de cost sunt *de facto* aplicate de către ordonatorii de credite pentru orice tip de intervenții.

4. Mai mult, se constată o abordare extrem de vicioasă la nivelul proiectelor finanțate din fonduri europene, la care se solicită, indiferent de tipul de investiție sau de intervenție (inclusiv la clădiri monumente istorice), demonstrarea încadrării în standardele de cost. Considerăm că aplicarea standardelor de cost este cu atât mai excesivă în cazul serviciilor de proiectare și execuție a intervențiilor asupra unor clădiri existente, în special pentru intervențiile asupra clădirilor cu valoare de patrimoniu sau a investițiilor finanțate din fonduri europene.
5. Reglementarea unor standarde de cost fixe și obligatorii, fără a ține seama de specificul tipului de investiție sau intervenție, are ca efect și imposibilitatea optimizării soluțiilor pe timpul execuției și a implementării conceptului de "value engineering".

Prin urmare, reglementarea unor standarde de cost fixe menține o serie de probleme curente precum: subfinanțarea domeniului construcțiilor (proiectare și execuție), menținerea calității slabe a construcțiilor și a spațiului public în general.

În concluzie, susținem demersul inițiat de Grupul de lucru pentru simplificare de abrogare a H.G. nr. 363/2010 și alinierea la practicile europene privind elaborarea anuală a unor indicatori de cost pe tipuri de investiții, culeși din piața construcțiilor, de către instituțiile competente sau de către asociațiile profesionale/ patronale din domeniu, în schimbul prezentei abordări centralizate și statice de utilizare a unor standarde de cost rezultate din calcule subiective, care nu pot ține pasul cu realitatea economică și socială.

Cu deosebită considerație,

arh. Alexandru Găvozdea
Președinte O.A.R.

str. Pictor Arthur Verona,
nr. 19, 010312 București,
Romania

T: + 40 (0) 21 317 26 34
F: + 40 (0) 21 317 26 35
E: office@oar.archi